

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 103.911 van 22 februari 2002

A. 87.347/VIII-1550

A. 87.348/VIII-1551

In zake: **CLAREBOETS** Luc,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpensesteenweg 187
1170 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. France MAUSSION en
Mr. Patrick HOFSTRÖSSLER, advocaten,
Henri Wafelaertsstraat 47-51
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 8 december 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij
Luc CLAREBOETS de nietigverklaring vordert van het besluit van de Minister van
Justitie van 14 oktober 1999 waarbij besloten is om op staande voet een einde te
maken aan zijn aanwijzing als verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te
Washington;

Gezien het op 8 december 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij
Luc CLAREBOETS de nietigverklaring vordert van het besluit van de Minister van
Justitie van 14 oktober 1999, waarbij besloten is om met ingang van 1 augustus 1999
een einde te maken aan zijn detachering bij het commissariaat-generaal van de
gerechtelijke politie bij de parketten om deel uit te maken van de bijzondere brigade
ter beteugeling van de zware criminaliteit;

Gelet op de arresten nr. 83.144 en nr. 83.145 van 26 oktober 1999, waarbij de tenuitvoerlegging van de genoemde akten in kort geding wordt geschorst volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de verslagen van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 26 juni 2001, waarbij de neerlegging van de dossiers en de verslagen ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan de partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en de brieven die als laatste memorie van de verwerende partij gelden;

Gelet op de beschikkingen van 31 oktober 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaken voorkomen op de terechtzitting van 18 januari 2002;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GRIBOMONT, loco Mr. LAGASSE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. D'AOUST, loco Mr. MAUSSION, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van de beroepen:

1. Verzoeker was officier van gerechtelijke politie met de graad van afdelingscommissaris bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Sinds 1988 was hij gedetacheerd bij het commissariaat-generaal van de

gerechtelijke politie bij de parketten en was hij werkzaam binnen de bijzondere brigade ter beteugeling van de zware criminaliteit. Zijn werk was toegespitst op bijzondere politietechnieken die voornamelijk voor de drugsbestrijding zijn ontwikkeld en in het kader van zijn ambt was hij internationaal actief.

2. In september 1998 bezorgt de commissaris-generaal voor gerechtelijke opdrachten aan de hoofdcommissarissen een bericht van vacantverklaring van betrekkingen van verbindingsofficier, waaronder één te Washington; in die vacantverklaring staat: "De verbindingsofficier vertegenwoordigt in het buitenland alle Belgische politiediensten" en "In welbepaalde gevallen zal hij een diplomatiek statuut krijgen. Washington = diplomatiek statuut". In de vacantverklaring staat onder meer ook dat de gegadigde "de graad van afdelingscommissaris moet bezitten of in de voorwaarden moet zijn deze graad te verwerven" en dat "de toekomstige verbindingsofficieren gedetacheerd zullen worden naar het Commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie". Voorts wordt vermeld dat de sollicitaties tegen 17 september 1998 moeten zijn ingediend; in het bericht staat evenwel niet dat die termijn voorgeschreven is op straffe van niet-ontvankelijkheid van de sollicitaties.

3. Verzoeker, die bij de verspreiding van dat bericht rechtsgeldig met verlof was, solliciteert op 15 oktober 1998. Er zijn nog vier andere gegadigden, onder wie Frank GOEGEBUER, afdelingscommissaris te Brugge.

4. De bevoegde instanties brengen een gunstig advies uit over het voorstel om verzoeker aan te stellen als verbindingsofficier te Washington en de Minister van Buitenlandse Zaken stemt in met het voorstel.

Bij ministerieel besluit van 8 juli 1999 "wordt verzoeker aangewezen als verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington, voor een termijn van twee jaar die ingaat op 1 augustus 1999".

5. Bij een verzoekschrift van 1 september 1999 stelt Frank GOEGEBUER bij de Raad van State een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het genoemde ministerieel besluit van 8 juli 1999 in; tot staving van die vordering voert hij drie middelen aan: de omstandigheid dat de sollicitatie van verzoeker te laat is ingediend, onbevoegdheid van de steller van de handeling en schending van de verplichte uitdrukkelijke motivering. In het kader van die procedure heeft verzoeker een omstandig verzoek tot tussenkomst ingediend. Die vordering tot schorsing is afgewezen bij arrest nr. 96.966 van 26 juni 2001, omdat de Raad van

State van oordeel was dat de voorwaarde inzake een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet was vervuld.

6. Bij een besluit van 14 oktober 1999 besluit de Minister van Justitie nog de dag zelf een einde te maken aan de aanwijzing van verzoeker als verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington. Die akte is de eerste bestreden handeling; de tenuitvoerlegging ervan is geschorst bij arrest nr. 83.144 van 26 oktober 1999. Die handeling is gemotiveerd als volgt:

"Overwegende dat substantiële vormvereisten zijn geschonden tijdens de aanwijzingsprocedure.

Overwegende dat het bijgevolg raadzaam is om deze zaak te regulariseren".

7. Bij een ander besluit van 14 oktober 1999 maakt de Minister van Justitie met ingang van 1 augustus 1999 een einde aan de detachering van verzoeker bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten.

Dat is de tweede bestreden handeling, waarvan de tenuitvoerlegging geschorst is bij arrest nr. 83.145 van 26 oktober 1999.

In de aanhef van die handeling wordt verwezen naar het ministerieel besluit van 8 juli 1999 waarbij verzoeker wordt aangewezen als verbindingsofficier te Washington en wordt geoordeeld "dat er bijgevolg grond is om een einde te maken aan zijn detachering".

8. Bij brief van 18 juni 2001 heeft verzoeker om een nieuwe aanwijzing verzocht voor een mandaat van twee jaar als verbindingsofficier te Washington. Volgens een nota d.d. 2 juni 2001 van de federale politie wordt een aanwijzing in de praktijk stilzwijgend verlengd. Concreet oefent verzoeker zijn ambt nog altijd uit te Washington;

Overwegende dat de twee bestreden handelingen verknocht zijn; dat ze in het belang van een goede rechtsbedeling moeten worden samengevoegd;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memories vaststelt dat verzoeker tijdens zijn hele mandaat van twee jaar op zijn post is gebleven te Washington, maar dat zijn mandaat sinds 1 augustus afgelopen is; dat ze daaruit afleidt dat verzoeker geen enkel concreet voordeel meer heeft bij de eventuele nietigverklaring van de twee akten van 14 oktober 1999 en dus geen belang meer heeft bij de beroepen;

Overwegende dat, volgens een praktijk die door de partijen wordt erkend, de verlenging van de aanwijzing van verzoeker stilzwijgend geschiedt; dat als de bestreden beslissing niet vernietigd wordt, de oorspronkelijke aanwijzing ongedaan zou worden gemaakt en de schorsing van de bestreden handeling zou worden opgeheven, zodat een verlenging geen rechtsgrond meer zou hebben; dat verzoeker nog altijd belang heeft bij de nietigverklaring; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat verzoeker geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de beslissing waarbij een einde wordt gemaakt aan zijn detachering bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten, omdat die detachering op 1 februari 2000 van rechtswege beëindigd is omdat de looptijd ervan verstreken is; dat de verwerende partij ook aanvoert dat verzoeker niet het vereiste belang aantoont voor de periode van 1 augustus 1999 tot 1 februari 2000 en materieel en wettelijk niet in de mogelijkheid verkeerde om de taken die aan zijn detachering te Brussel verbonden waren, uit te voeren;

Overwegende dat uit de oproep tot de gegadigden van 2 september 1998 blijkt dat er een verband bestaat tussen de aanwijzing als verbindingsofficier en de detachering bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie; dat de verwerende partij daarmee rekening heeft gehouden, zoals blijkt uit de omstandigheid dat de twee bestreden beslissingen gelijktijdig zijn uitgevaardigd; dat tegen de aanwijzing van verzoeker als verbindingsofficier te Washington bovendien een beroep tot nietigverklaring is ingesteld en verzoeker er belang bij heeft dat hij zich in de volgens hem gunstigste situatie bevindt als die aanwijzing zou worden vernietigd; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat verzoeker tegen de beslissing van 14 oktober 1999 om op staande voet een einde te maken aan zijn aanwijzing als verbindingsofficier een middel, het tweede van het verzoekschrift, inbrengt dat ontleend is aan schending van artikel 16.1 van de ministeriële omzendbrief van 4 oktober 1993 met betrekking tot het statuut en de werkingsregels van de verbindingsofficiëren van de Belgische politiediensten in het buitenland, of op zijn minst van het algemeen administratiefrechtelijk beginsel van het parallelisme der vormen en der procedures; dat hij betoogt dat de beslissing om een einde te maken aan zijn aanwijzing als verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington alleen uitgaat van de Minister van Justitie, terwijl ze had moeten worden genomen met instemming van de Minister van Buitenlandse Zaken, zoals met zijn

aanwijzing het geval was geweest; dat in dit middel, hoewel het subsidiair wordt aangevoerd door verzoeker, de bevoegdheid van de steller van de handeling wordt aangevochten; dat dit middel dus in de eerste plaats moet worden onderzocht;

Overwegende dat de verwerende partij in hoofdzaak antwoordt dat het beginsel van het parallellisme der vormen en der procedures niet van toepassing is wanneer het zoals in het onderhavige geval de bedoeling is om de wettigheid van een procedure te herstellen; dat volgens haar "dit voorschrift boven elke andere overweging in verband met het nut en/of de wenselijkheid van de maatregel moet primeren"; dat ze voorts stelt dat "als het erom gaat een einde te maken aan de ambtsuitoefening van verzoeker op basis van motieven die verband houden met de wettigheid van zijn benoemingsakte en niet op basis van motieven in verband met zijn bevoegdheid of bekwaamheid, er geen reden is om het beginsel van het parallellisme der vormen en der procedures toe te passen door adviezen in te winnen die een totaal andere strekking hebben";

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord vermeldt dat de Minister van Buitenlandse Zaken in die aangelegenheid geen advies geeft, maar zijn instemming betuigt met de aanwijzing van de verbindingsofficier; dat hij onderstreept dat het dus om een bevoegdheidskwestie gaat;

Overwegende dat verzoeker als verbindingsofficier is aangewezen door de Minister van Justitie, met instemming van de Minister van Buitenlandse Zaken; dat de verwerende partij niet betwist dat die instemming beantwoordt aan een gedragslijn die tot hier toe is gevolgd, zoals ze evenmin de verantwoording betwist van het optreden van de Minister van Buitenlandse Zaken, namelijk dat de aangestelde personen door de aanwijzingen in kwestie een diplomatiek statuut kunnen krijgen - wat effectief het geval is met verzoeker; dat ook vaststaat dat de Minister van Buitenlandse Zaken in het onderhavige geval de nodige maatregelen heeft genomen met het oog op het accrediteren van verzoeker bij de Amerikaanse overheidsinstanties; dat vaststaat dat aan de Minister van Buitenlandse Zaken niet gevraagd is of hij instemt met het voornemen om een einde te maken aan de aanwijzing van verzoeker als verbindingsofficier te Washington; dat die instemming met toepassing van het beginsel van het parallellisme der bevoegdheden onontbeerlijk was; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat verzoeker tegen de tweede bestreden handeling een middel, het tweede van het verzoekschrift, inbrengt dat ontleend is aan schending van artikel 12 van het koninklijk besluit van 17 februari 1998 betreffende het

commissariaat-generaal, de raad van bestuur en de raad van overleg van de gerechtelijke politie en aan ontstentenis van materieel juiste, relevante, afdoende en rechtmatige motieven; dat hij betoogt dat hij niet gevraagd heeft dat zijn detachering zou worden ingekort, dat zijn aanwijzing als verbindingsofficier te Washington niet noodzakelijk meebrengt dat een einde wordt gemaakt aan zijn detachering bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten en dat die aanwijzing van 8 juli 1999 hoe dan ook geen uitwerking meer heeft sinds 14 oktober 1999, aangezien die dag een ander besluit is uitgevaardigd, zodat het enige motief dat in de bestreden handeling wordt aangevoerd niet meer juist was op het ogenblik dat die handeling werd uitgevaardigd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het materieel onmogelijk was dat verzoeker zowel in Washington als in Brussel werkzaam was en dat de beslissing om zijn detachering vervroegd te beëindigen op de datum van zijn indiensttreding als verbindingsofficier een gevolg was van zijn aanwijzing in laatstgenoemde functie; dat het enige bezwaar dat verzoeker tegen dat besluit zou kunnen inbrengen volgens haar is dat dit besluit niet gelijktijdig met dat van 8 juli 1999 is uitgevaardigd; dat ze uitlegt dat een handeling niet onregelmatig is omdat ze te laat is gesteld en dat "de bestreden handeling van 14 oktober 1999, aangezien die terugwerkt tot 1 augustus 1999 - de datum waarop de aanwijzing van verzoeker te Washington in werking is getreden -, op juiste en gegronde motieven berust, namelijk verhinderen dat verzoeker onverenigbare ambten tegelijk uitoefent"; dat ze in dat verband opmerkt dat "de verwijzing, in de bestreden handeling, naar het besluit van 8 juli 1999 waarbij verzoeker wordt aangesteld als verbindingsofficier te Washington voldoende was om de bestreden handeling te motiveren"; dat ze voorts aanvoert dat verzoeker, door te solliciteren naar de betrekking van verbindingsofficier, impliciet gevraagd heeft dat een einde wordt gemaakt aan zijn detachering als hij zou worden aangesteld te Washington;

Overwegende dat vaststaat dat verzoeker niet heeft gevraagd dat zijn detachering bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie vervroegd zou worden beëindigd; dat, naast het feit dat niet mag worden vermoed dat iemand afziet van een detachering, een sollicitatie naar een betrekking als verbindingsofficier niet mag worden opgevat als een impliciet afzien van een detachering of als een impliciet verzoek om een detachering te beëindigen, aangezien in de oproep tot de gegadigden staat dat "de toekomstige verbindingsofficieren zullen worden gedetacheerd naar het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie"; dat de Raad van State voor het overige alleen rekening mag houden met het motief dat in de bestreden handeling wordt opgegeven; dat dit motief het ministerieel besluit van

8 juli 1999 is waarbij verzoeker wordt aangewezen als verbindingsofficier te Washington; dat dit motief niet juist is, aangezien de verwerende partij de dag waarop ze het heeft aangehaald, een einde heeft gemaakt aan de genoemde aanwijzing; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen te onderzoeken, aangezien ze, gesteld dat ze gegrond zijn, niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nummers A.87.347/VIII-1550 en 87.348/VIII-1551 worden samengevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd worden:

- het besluit van de Minister van Justitie van 14 oktober 1999, waarbij besloten is om op staande voet een einde te maken aan de aanwijzing van Luc CLAREBOETS als verbindingsofficier van de Belgische politiediensten te Washington;
- het besluit van de Minister van Justitie van 14 oktober 1999, waarbij besloten is om op 1 augustus 1999 een einde te maken aan de detachering van Luc CLAREBOETS bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten om deel uit te maken van de bijzondere brigade ter beteugeling van de zware criminaliteit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig februari tweeduizend twee door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.